

[Hauge.]

Stk. 1, er skarpt præciseret. I samme Artikels Stk. 2 gøres der udtrykkelig opmærksom paa, at der er visse Undtagelser, idet Mestbegunstigelsesbehandlingen dog ikke skal finde Anvendelse paa Spørgsmaalet om Selskabers Adgang til den anden Parts Territorium; det Spørgsmaal skal vedblivende ordnes overensstemmende med vedkommende Lands Love og Forskrifter. Denne Bestemmelse er vel nok indført, fordi man i Republikken har særlige Bestemmelser, hvorefter faktisk ingen fremmed er i Stand til at erhverve sig saadanne Rettigheder, som der her er Tale om, inden for Republikkens Omraade. Det skyldes jo tidligere Tidens Modsætningsforhold baade inden for Befolkningen og mellem Haiti og andre Stater.

Der findes ogsaa i andre Artikler visse Undtagelsesbestemmelser, som giver Parterne Ret til at fravige Princippet om Mestbegunstigelse. Dette gælder saaledes Bestemmelsen i Artikel V.

Der er ogsaa en Bestemmelse i Artikel III, hvorefter de kontraherende Parter om fornødent kan kræve udstedt Oprindelsescertifikater for Varer, som de to Lande eksporterer eller importerer. Det har vel nok sin Rigtighed, at det er nødvendigt i visse Tilfælde at kunne forlange Oprindelsescertifikat for Varer, navnlig for saadanne Varer, som er verdensbetonede, Kaffe f. Eks., som vi kan komme til at importere fra Haiti. Saadanne Varer kan jo godt komme til os under falsk Foregivende, og det er da rimeligt, at man for at opnaa den bedst mulige Handelsbalance mellem Staterne sikrer sig mod at faa Varer fra et andet Sted, end man egentlig søger dem. Naar man saa kan kræve Oprindelsescertifikat, kan man jo undgaa de Misforstaaelser, der kan opstaa ved, at man importerer en Vare, som man tror kommer fra Haiti, men som i Virkeligheden kommer fra et andet Land.

Jeg haaber, at denne Handelstraktat maa bidrage til at udvikle Samhandelen mellem Haiti og Danmark. Haiti er jo et meget rigt Land, med store Naturrigdomme. Jeg ved ikke, om der er nogen Mulighed for, at Danmark nogen Sinde kan komme til at deltage i Udnyttelsen af disse Rigdomme; i Øjeblikket ligger det ikke for. Men jeg maa i alt Fald udtale Haabet om, at Traktaten maa bidrage til en fortsat god Udvikling af Forholdet mellem de to Lande. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Godkendelse af Traktaten.

Himmelstrup: De to Traktater, der her er til Behandling, er jo kommet til Folketinget fra det høje Landsting, hvor de begge har været Genstand for en overordentlig velvillig Behandling fra samtlige Partiers Side, og hvor man enstemmigt har indstillet dem til Vedtagelse. Ved den ene, Traktaten mellem Danmark og Haiti, indrages jo et nyt Omraade for dansk Handelsaftalepolitik. Det fremgaar af Traktaten, at det er visse Erhvervskredse her i Danmark, som har ønsket denne Traktat afsluttet, og efter den højtærede Udenrigsministers Udtalelser synes det jo ogsaa, som om den vil kunne byde de danske Erhvervsinteresser visse Fordele, hvilket vi fra vor Side naturligvis kun kan være tilfredse med.

Hvad angaar Traktaten med Siam, forekommer det mig, at den er af saapas samme Indhold som Traktaten af 1925 med Hensyn til Handelsforholdene. Der er jo imidlertid noget nyt i den, som ikke blev nævnt her af den højtærede Udenrigsminister, nemlig Bestemmelsen i den saakaldte Slutprotokols § 4, hvor det fastslaaes, at den Mestbegunstigelsesret med Hensyn til at eje fast Ejendom, som er fastsat i visse Bestemmelser i Artikel 2 og Artikel 7 i selve Traktaten, skal hvile paa Gensidighed, den saakaldte Reciprocitet. Jeg forstaar det saaledes, at dette i Virkeligheden er en Art Sikkerhedsventil, som man fra siamesisk Side har skudt ind i Traktaten for at værgе sig imod, hvad der eventuelt kunde fremkomme fra dansk Side, hvis vi her i Danmark skulde tænke paa at opfylde Bestemmelsen i Grundlovens § 50, 2det Stykke, hvorefter Udlændinges Adgang til at eje fast Ejendom i Landet er et Spørgsmaal, som skal ordnes ved Lov. Jeg forstaar det endvidere saaledes, at den højtærede Udenrigsminister paa en Maade har gjort et Modtræk i den Brevveksling, som har fundet Sted, og som staar omtalt i Slutningen af Traktaten, hvor det er fastsat, at saafremt en af de kontraherende Parter skulde indføre en saadan Lovgivning med Hensyn til fast Ejendom, at den anden Part skønner, at Betingelsen om Gensidighed ikke længere er opfyldt, skal der optages Forhandlinger for at faa udjævnet de Misforstaaelser, som i saa Henseende kunde fremkomme. Det er vistnok netop dette Spørgsmaal, der har været Genstand for Udvalgsbehandling i det andet høje Ting, og vi forstaar, at den højtærede Udenrigsminister har givet saadanne Oplysninger, at Landstingsudvalget har været fuldt ud tilfredsstillet.